

at Bankerne ligger inde med en Aktiekapital, der kan dække eventuelt paa-tagne Forpligtelser. Og selv om Banken skal offentliggøre i sit Aarsregnskab, hvor mange Aktier den har belaaet, anser jeg det dog for klogest, at man overhovedet siger: Det er en Forretning, der ikke er bankmæssig, der ikke kan tillades. Jeg tror ikke, det vil genere synderligt, at man kommer ind paa den Praksis, naar Banken dog, som den højtærede Handelsminister udtalte, skal hurtigst muligt realisere disse Aktier, fordi den ikke maa ligge med dem, naar den er oppe ved Grænsen for 10 Procent. Den kan jo saa lige saa godt sige nej, naar den er ved Grænsen 1 Procent, som naar den er ved Grænsen 10 Procent; den maa dog sige nej en Gang, naar den overhovedet har en Grænse.

Med Hensyn til Ændringsforslagene til § 21, hvor vi fra Mindretallets Side har foreslaaet, at Ordet „grov“ udgaar, skal jeg sige, at jeg anser ikke den Ændring for saa forfærdelig farlig, og navnlig ser jeg ikke saa stor en Fare deri, som den højtærede Handelsminister aabenbart gør. Der aabnes nemlig i Lovforslaget, som det foreligger, naar dette Ord udgaar paa de tre Steder, kun en Mulighed for Handelsministeren til at anlægge Sag, og jeg har saa megen Tiltro til den nuværende Handelsminister, at han ikke vil anlægge Sag, naar der ikke er Grund dertil, selv om Ordet „grov“ ikke skulde findes i Paragraffen, naar Loven er vedtaget. Jeg tror næsten, jeg tør sige, jeg ogsaa turde overlade kommende Handelsministre det Skøn at afgøre, om en Pligtforsømmelse, der er foretaget, er saa stor, at der er Grund til at anlægge Sag. Men naar Ordet „grov“ findes, maa enhver Handelsminister, den nuværende som de kommende, tage meget varsomt derpaa, være meget frygtsomme for at gribe ind, fordi det kan være meget sandsynligt, at Domstolene i det givne Tilfælde kommer til det Resultat: Nej, „grovt“ er dette ikke; hvad det ellers kan være, „grovt“ Pligtforsømmelse kan det ikke siges at være. Og saa nytter jo Sagsanlægget ikke noget. Jeg tror, det er meget uheldigt at have en saadan Bestemmelse, den vil i Virkeligheden betyde, at den Bemyndigelse, der gives Handelsministeren til at skride ind, ikke kan anvendes undtagen i de Tilfælde, hvor der maatte skrides ind alligevel,

fordi Politiet, om jeg saa maa sige, maatte skride ind. Jeg skal med den Tillid, jeg nærer til, at saavel den nuværende som kommende Handelsministre vil forstaa denne Paragraf med Rimelighed, hævde, at Paragraffen vilde blive meget uheldigt affattet, hvis Ordet „grov“ blev staaende paa de tre Steder, og derefter anbefale at stemme for Mindretallets Forslag, hvorefter dette Ord skal udgaa. Skulde det ikke være muligt at opnaa Enighed derom nu, turde jeg maaske i en Antydning, som den ærede Ordfører gav, om, at vi havde været enige om, at der kunde ændres lidt ved dette, se et Haab om, at der til tredie Behandling kunde opnaas Enighed om et andet Ord i Stedet for Ordet „grov“, saaledes at der var Samstemmighed fra flere Sider om Paragraffens Affattelse.

Schovelin: Det var i højeste Grad interessant at høre den levende Modsætning, der var mellem den ærede Ordførers Omtale af det Forslag, som jeg sammen med andre Medlemmer af Udvalget har stillet under Nr. 5, og den højtærede Ministers. Den højtærede Ministers, tør jeg maaske sige, var ubetinget den klogeste. Den højtærede Minister havde straks opdaget, at der laa en Fare her, at man kunde dog ikke saadan uden videre gaa med til at give en Lov, der slappede Likviditetsfordringerne, og derfor stillede han i Modsætning til den ærede Ordfører sig paa det Standpunkt, at det, som han havde foreslaaet, var egentlig det selv samme som det af os foreslaaede. Naar han taler om „letsælgelige Papirer“, er det netop den Slags Værdier, som Mindretallet tænker paa, det er udenlandske Valuta af den Slags, som man med andre Ord kan realisere lige med det samme. Ganske vist kan man ogsaa faa Kreditforeningsobligationer med ind under det, men det omfatter i det hele taget alle den Slags Fordringer, som man kan realisere lige med det samme. Derimod den ærede Ordfører, han plumpede lige i. Han forsvarede med fuld Sikkerhed, flyvende Faner Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er forelagt af Ministeren, forstaaet saaledes, som det ogsaa vil blive forstaaet — deri har han ganske vist Ret —, som om det væsentligt vil sige Kreditforeningsobligationer. Den ærede Ordfører bemærkede først, at han var overbevist om,